

Principiile sindicalismului revoluționar

2007

1. Sindicalismul revolutionar bazandu-se pe lupta de clasa isi propune sa uneasca toti lucratorii in organizatii economice combatitive, ce lupta sa se elibereze de sub jugul dublu al capitalismului si al statului. Scopul sau este reorganizarea vietii sociale pe baza comunismului libertar, prin actiunea revolutionara a clasei muncitoare. Deoarece numai organizatiile economice ale proletariatului sunt capabile sa realizeze acest obiectiv, sindicalismul revolutionar se adreseaza lucratorilor in calitatea lor de producatori, creatori ai avutiei sociale, sa prinda radacini si sa se dezvolte in opozitie cu asa zisele "partide muncitoresti/comuniste sau sociale" ce sunt incapabile de reorganizare economica si sociala.

2. Sindicalismul revolutionar este inamicul ferm al tuturor formelor de monopol economic sau social, el are drept scop abolirea acestora prin stabilirea de comunitati economice si organe administrative conduse de lucratorii in propriile uzine, fabrici etc. formand un sistem de consilii libere, fara subordonarea la orice autoritate sau partid politic. Ca o alternativa la politica de stat si politica partidelor, sindicalismul revolutionar implementeaza reorganizarea economica a productiei, inlocuind dominatia oamenilor peste alti oameni cu gestionarea administrativa a lucrurilor. Prin urmare, obiectivul sindicalismului revolutionar nu este cucerirea puterii politice ci eliminarea functiilor statului din viata societatii. Sindicalismului revolutionar considera ca, odata cu disparitia monopolului proprietati trebuie sa vina si disparitia monopolului puterii si a dominatiei, nici o forma de stat oricum e camuflata nu poate fi vreodata un instrument de eliberare umana, ci dimpotriva, va fi intotdeauna creatorul noilor privilegii si monopoluri.

3. Sindicalismul revolutionar are doua functii: Sa efectueze lupta sindicala de zi cu zi pentru avansarea economica, sociala si intelectuala a clasei muncitoare in limitele societatii de astazi si sa educe masele, astfel incat acestea vor fi gata pentru a gestiona independent procesele de productie si de distributie atunci cand vine momentul pentru a intra in posesia tuturor elementelor vietii sociale. Sindicalismul revolutionar nu accepta ideea ca organizarea unui sistem social bazat exclusiv pe clasa producatoare poate fi creata prin simple decrete si oridini guvernamentale. Sindicalismul revolutionar sustine ca acest fapt poate fi obtinut numai prin actiunea comuna a tuturor lucratorilor din orice industrie sau domeniu prin auto-gestionarea lucratorilor, astfel incat fiecare grup, fabrica sau domeniu a industriei este un membru autonom al organismului economic mai mare si sistematic conduce procesele de productie si de distributie in functie de interesele comunitatii, pe un plan convenit bazat pe acord reciproc.

4. Sindicalismul revolutionar se opune tuturor tendintelor organizationale centraliste ale bisericii sau ale statului deoarece acestea pot servi doar pentru a prelungi supravietuirea statului, inerent inabusind spiritul gandirii independente. Centralismul este organizarea artificiala ce subjugua oameni de jos pretinzand superioritate, acest fapt se intampla deoarece treburile comunitatii si a societatii sunt concentrate in mainele celor putini, faptul asta transforma individul intr-un robot ce stie sa primeasca numai ordine si isi lase viata pe mana altora. In organizarea centralizata, bunurile societatii sunt subordonate intereselor celor putini, diversitatea este inlocuita cu uniformitate si responsabilitate personala se inlocuieste cu disciplina rigida. In consecinta, sindicalismul revolutionar isi bazeaza viziunea pe organizatia federalista adica organizarea de jos in sus unirea tuturor fortelor in apararea ideilor si intereselor comune.

5. Sindicalismul revolutionar respinge activitatea parlamentara si orice colaborare cu organele legislative deoarece se stie ca orice sistem electoral cat de liber ar fii nu poate pretinde sa rezolve contradictiile clare ce stau la baza societatii de astazi si pentru ca sistemul parlamentar are doar un singur scop: sa dea un pretext legitim domniei minciunii si nedreptatii sociale.

6. Sindicalismul revolutionar respinge toate frontierele nationale si politice, care sunt create arbitrar si declara ca asa numitul nationalism este doar religie a statului modern, in spatele caruia se ascund interesele materiale ale claselor avute. Sindicalismul revolutionar recunoaste numai diferentele de natura economica fie regionale sau nationale ce produc ierarhii, privilegii si orice fel de persecutie sociala fie ca e rasism, sexism etc. In spiritul solidaritatii, sindicalismul revolutionar suporta dreptul la autodeterminare pentru toate grupurile economice.

7. Din acest motiv identic, sindicalismul revolutionar lupta impotriva militarismului si razboiului. Sindicalismul revolutionar sustine propaganda anti-razboi si inlocuirea armatelor permanente pentru ca acestea sunt doar instrumente de contra-revolutie in slujba capitalismului, armatele permanente vor fii

inlocuite de milițiile lucrătorilor ce în timpul revoluției, vor fi controlate de către sindicatele lucrătorilor. În cele din urmă, sindicalismul revoluționar susține greva generală revoluționară ca un mijloc de opunere împotriva războiului și a militarismului.

8. Sindicalismul revoluționar recunoaște necesitatea unei producții ce nu daunează mediului înconjurător și încearcă să reducă la minimum utilizarea resurselor neregenerabile utilizând ori de câte ori este posibil, alternative regenerabile. Sindicalismul revoluționar recunoaște că la originea crizei ecologice din ziua de astăzi stă lacomia pentru profit. Producția capitalistă întotdeauna încearcă să reducă la minimum costurile, în scopul de a obține mai multe venituri, din această cauză profitul ia prioritate și orice daune mediului înconjurător sunt ignorate pentru că mediul este o externalitate nu creează profit. Criza mondială a accelerat tendința recoltării comerciale în detrimentul agriculturii de subsistență. Acest fapt a produs distrugerea pădurilor tropicale, foamete și boli. Lupta pentru salvarea planetei noastre și lupta pentru distrugerea capitalismului trebuie să fie în comun dacă nu ambele vor esua.

9. Sindicalismul revoluționar susține metoda acțiunii directe și ajută și încurajează toate acțiunile și luptele ce nu sunt în contradicție cu propriile sale obiective. Metodele de luptă ale sindicalismului revoluționar sunt: greve, boicoturi, sabotaj, propagandă socială etc. Expresia cea mai avansată a acțiunii directe este greva generală, care ar trebui să fie, de asemenea, din punct de vedere al sindicalismului revoluționar prelușul revoluției sociale.

10. În timp ce sindicalismul revoluționar se opune tuturor formelor de violență organizată, indiferent de tipul de guvern, el recunoaște că vor exista ciocniri violente între luptele decisive duse de către capitalismul de astăzi și comunismul liber de mâine. În consecință, recunoaște că fiind valabilă violența care poate fi utilizată ca un mijloc de apărare împotriva metodelor violente folosite de clasele dominante în timpul luptelor revoluționare care duc la exproprierea terenurilor și a mijloacelor de producție. Deoarece această expropriere poate fi efectuată numai din intervenția directă a organizațiilor economice ale lucrătorilor, apărarea revoluției trebuie să fie, de asemenea, sarcina acestor organizații economice și nu de un organism militar sau cvasi-militar.

11. Numai în organizațiile economice și revoluționare a clasei muncitoare există forțe capabile de eliberare și energia creatoare necesară pentru reorganizarea societății pe baza de comunism libertar.

Biblioteca Anarhistă

Principiile sindicalismului revoluționar
2007

<https://www.syndikalismusforschung.info/>

ro.theanarchistlibrary.org